

EMIL MARQUARD

1873—1950

Emil Marquard fødtes 16. Sept. 1873 i Emden i Hannover. Han blev 1891 Student fra Roskilde, tog 1898 Skoleembedsexamen og samtidig ansattes han ved Ritzaus Bureau. I denne Virksomhed, der kræver anstrengt og aarvaagent Arbejde, ofte ud over Dagry, Indføling og Takt tjente han, med Kendskab til det tyske Sprog fra Fødselen og sin akademiske Uddannelse ikke tilstrækkelig paaskønnet i over 25 Aar. Jævnside hermed blev han Assistent i Rigsarkivet i 1901, Underarkivar og fra 1925 Førstearkivar. Ved sin Imødekommenhed og Hjælpsomhed var han skattet af alle, der søgte ham.

Sin personhistoriske Interesse viste han tidligst ved smaa Udgiverarbejder i dette Tidsskrift. Nogle Optegnelser af Kontreadmiral J. G. Arff (5. Række I 1904), Nogle Undersøgelser vedrørende Slægter med Navnet Hammelev (6 II) og Laurits Klingbergs Selvbiografi (7 III).

Hans sjældne Arbejdskraft kaldte ham snart til større Felter. I 1918 fremkom hans „Kongelige Kammerregnskaber fra Frederik III. og Christian V.s Tid“, en kulturhistorisk Kilde af Betydning, i hvilken hans filologiske Viden har sat gode Spor. Herefter fulgte hans Udgave af et Regnskab over Københavns Borgere 1659 (1920), hans Offentliggørelse af Kancelliets Brevbøger fra 1629-44, der beskæftigede ham til hans Død, det monumentale Værk „Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne 1523-69,“ hvor hans Kendskab til det 16. Aarhundredes vanskelige, flygtige Haandskrift stod sin Prøve. Sammen med Admiral T. A. Topsøe-Jensen udarbejdede han Officerer i Den dansk-norske Søetat 1660-1814 og Den danske Søetat 1814-1932 (1935).

Som Foredragsholder var han fængslende ved Liv og Lune i sin Fremstilling.

Ved Emil Marquards Død har en stræbsom og nyttig Gerning faaet sin Afslutning. I mange Aar forberedte han Udgivelsen af en Navnefortegnelse over Danmarks Diplomater i Udlandet og fremmede Sendebud her. Han efterlader yderligere en Samling af Notater væsentlig om Danske i fremmede Lande, som han, altid redbon, aabnede for andre.

Emil Marquard var en god, ivrig dansk Mand, velsindet og elskværdig i sit Væsen. Det samme smukke Billede, et Exempel til Efterfølgelse, viste han i Hjemmet, hvor han værgede og værnede med sit ufortrødne, hjertevarme Livsmød.

LOUIS BOBÉ.